

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag til ændring i sømandsskatteloven.

Når man så kort tid efter sømandsskatte- lovens ikrafttræden — den trådte jo i kraft den 1. januar 1959 — foreslår en ændring i dens skatteskalaer, hænger det, som det fremgår af bemærkningerne, sammen med de ændringer, der er foretaget i udskrivningslovens satser.

Allerede dengang vi behandlede loven om en sømandsskat, var det klart, at de partier, der gennemførte sømandsskatte- loven, billigede, at sømændenes beskatning lå lidt under beskatningen af de øvrige skatteydere; i betragtning af, at sømændene er langt fra hjem og familie, var man enig om, at den burde ligge sådan. Gennem nedsættelsen af satserne i udskrivningsloven har forholdet imidlertid ændret sig, således at sømændenes beskatning nu er kommet til at ligge lidt højere end den øvrige beskatning, og det er dette forhold, som man ved det foreliggende lovforslag ønsker at ændre.

Samtidig foreslås det, at sømænd, der gør tjeneste bl. a. på hjælpefartøjer til bjærgningsskibe, kommer ind under sømandsskatteloven. Der står i lovforslaget, at finansministeren skal kunne bestemme, at sømandsskat også skal erlægges i sådanne tilfælde, og det har vi sådan set ikke noget imod, hvis det gennemføres på en sådan måde, at der ikke skabes skattemæssige misforståelser eller misfornøjelse.

Nu er det jo for tidligt at spå, og det er måske også for tidligt at spørge, idet sømandsskatteloven jo endnu kun har virket i et halvt år; men det er i hvert fald mit indtryk efter de oplysninger, der foreligger, at den har virket efter sin hensigt, og vi kan derfor anbefale de ændringer, der findes i det foreliggende lovforslag.

Kristian Kristensen: Da mit partis ordfører vedrørende det foreliggende lovforslag er forhindret i at være til stede, skal jeg

ganske kort på retsforbundets vegne anbefale lovforslaget.

Alfred Jensen: Jeg kan nok se, at det både er rimeligt og nødvendigt, at der kommer et forslag om ændring i loven om sømandsbeskatning. Men man spørger sig selv, om man da skal blive ved med at have den ene skattelov efter den anden. Det er jo vanskeligt for menigmand at finde ud af det, og jeg tror, de fleste har opgivet at følge med.

Men hvordan med administrationen? Jeg fatter ikke, at man ikke på et eller andet tidspunkt bliver nødt til at gå over til en forenkling, så administrationen får tid til at fordøje det, og så almindelige mennesker også kan følge med. Jeg vil ved denne lejlighed give udtryk for en vis beklemmelse i så henseende, for jeg ved, at der rundt omkring hersker stor utilfredshed med den mangfoldighed af love, der fremkommer ikke mindst på beskatningsområdet.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi naturligvis hilser skattenedsættelser velkommen. Vi har som bekendt ment, at man gik for hårdt frem mod sømændene og ikke gav dem den beskatningsmæssige placering, som de har krav på, og som man jo egentlig ofte, især i onde tider, har stillet dem i udsigt. Vi har også i sin tid stillet ændringsforslag, som tog sigte på, at søfolkene slap noget billigere i skat. Dengang blev der sagt, at de kom til at betale en meget lavere skat, og det mener vi også de bør. Vi stillede forslag om, at de ikke skulle svare skat af værdien af kost og logi og af de overarbejds- penge, som de tvangsmæssigt modtog, fordi de er forpligtet til overarbejde, eller af betalingen for feriedage, som de ikke kunne få, således som de søfarendes forhold nu engang ligger. Disse vore forslag blev stemt ned, og derfor kunne vi i sin tid ikke stemme for lovforslaget.

Der er jo også ting i dette lovforslag, som maner til betænkelighed, således f. eks. behandlingen af ikke-forsørgere. Jeg kan